

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 16 ເດືອນຕຸລາ 2022 (10-16-2022)

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງການພຣະຄໍາຂອງພະເຈົ້າ

ສິ່ງໃດທີ່ຄວນຈະມາພ້ອມກັບຊຸດຂອງຄໍາແນະນໍາແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມມານໍາ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະຄໍາພິເບີດເຜີຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການເພື່ອດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງມີຊັບຊຸມ.

ພຣະຄໍາພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ທ່ານເຄີຍໄປຊົມການຫຼິ້ນດົນຕີຊິມໂຟນີ (symphony) ຫຼື ບໍ່? ທ່ານຈັບເອົາເຈັ້ງລາຍການ, ຊອກຫາບ່ອນນັ່ງ ຂອງທ່ານ, ແລະລໍຖ້າການສະແດງໃຫ້ເລີ້ມຕົ້ນ. ນັກດົນຕີແຕ່ລະຄົນຄ່ອຍໆທະຍອຍກັນເຂົ້າສູ່ເວທີທາງຂວາມື. ບົດນຶ່ງສຽງວຸ້ນວາຍກໍດັງຂຶ້ນ; ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນຜົນງານຊື່ນເອກທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈມາເພື່ອຄວາມເພີດເພີນ. ແທນທີ່ຈະເປັນການປະສົມກົມກຽວຂອງສິລປະດົນຕີ, ທ່ານໄດ້ຍິນສຽງອີກກະທິກຂອງເຄື່ອງດົນຕີສາລະພັດຢ່າງ, ຍ້ອນວ່ານັກດົນຕີແຕ່ລະຄົນເຮັດສິ່ງທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການເພື່ອປັບແຕ່ງດົນຕີແລະອຸ່ນເຄື່ອງ.

ແນວໃດກໍຕາມ, ບໍ່ດົນ, ຜູ້ບັນຊາການກໍກ້າວຂຶ້ນສູ່ແທ່ນທໍາມາດ ແລະເຄາະໄມ້ສັນຍານຂອງລາວ. ເມື່ອລາວໂບກມືຂອງລາວເປັນສັນຍານ, ຄອນເສັດກໍເລີ້ມຕົ້ນ, ວົງດົນຕີປະສານສຽງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຄວາມມ່ວນຊື່ນດົນຕີ ຊິມໂຟນີນັ້ນ. **ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນຫຍັງ?** ຜູ້ຫຼິ້ນດົນຕີທັງຫມົດກໍາລັງຫຼິ້ນພາກສ່ວນຂອງຕົນໃນຄໍາຮ້ອງແລະທໍານອງຂອງຜູ້ແຕ່ງ (composer). ນັກດົນຕີທຸກຄົນແມ່ນປະຕິບັດຕາມຄວາມເປັນຜູ້ນໍາຂອງຜູ້ຄວບຄຸມວົງດົນຕີ.

ໃນຊີວິດນີ້, ພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ສງົບທາງດ້ານຈິດວິນຍານ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແທນທີ່ຈະຊອກຫາແຫຼ່ງອໍານາດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການກະທໍາຂອງພວກຕົນ. ໃນຖານະເປັນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຮົາສາມາດສັບສົນໄດ້ງ່າຍ. ແນວໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຮົາວາງຊີວິດຢູ່ເທິງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕິດຕາມຜູ້ນໍາພາແຫ່ງຈັກກະວານ ໃນຂະນະທີ່ກໍາລັງຫຼິ້ນເພງອັນມ່ວນຊື່ນດີເລີດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄໍາພິກ້າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພິ

1. 2 ຕີໂມທຽວ 3:1-5

1 ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ຈັກຂໍ້ຄວາມນີ້ວ່າ ໃນຄາວທີ່ສຸດນັ້ນຈະເກີດຄວາມລໍາບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ. 2 ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນແກ່ຕົວ, ເຫັນແກ່ເງິນຄໍາ, ອວດຕົວ, ຈອງຫອງ, ຊອບດໍາວ່າ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມພໍ່ແມ່, ເນຣະຄຸນ, ເປັນຄົນບໍ່ມີສິນທັມ. 3 ເປັນຄົນຂາດມະນຸສທັມ, ບໍ່ຍອມຜ່ອນຜັນຜູ້ໃດ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສິກັນ, ບໍ່ຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ, ມີໃຈໂຫດຮ້າຍ, ເປັນຄົນບໍ່ຮັກການດີ, 4 ເປັນຄົນທໍຣະຍົດ, ຕີ້ດ້ານ, ອວດສະຫາວ, ແລະເປັນຄົນຮັກຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າຮັກພຣະເຈົ້າ. 5 ເຂົາກໍເຮັດເໝືອນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແຕ່ວ່າຮີດອໍານາດຂອງການນັບຖືນັ້ນ ເຂົາກໍປະຕິເສດເສັງເຈົ້າຈົ່ງຫລີກໜີເສັງຈາກຄົນຢ່າງນັ້ນ.

ບາບອຸດົມສົມບູນຢູ່ໃນວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລຂຽນເມື່ອສອງພັນປີກ່ອນນີ້ແນ່ນອນວ່າແມ່ນເປັນການບັນລະຍາຍເຖິງ ວັທນະທັມຂອງສະຕະວັດທີຊາວເອັດຂອງພວກເຮົາ! ປໂຍກ ໂດຍປໂຍກ, ພວກເຮົາສາມາດຮັບຮູ້ຄວາມບາບ ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໂປໂລໄດ້ລະບຸໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜູ້ຄົນມີຕົນເອງເປັນຈຸດສູນກາງ.
- ຜູ້ຄົນເປັນວັດຖຸນິຍົມ.
- ຜູ້ຄົນມີຄວາມຈອງຫອງແລະຖືກງຸດສັກສີ.

- ຜູ້ຄົນມີຄວາມດູກູກ, ຂາດຄວາມປອງດອງ, ຄວາມໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ແລະບໍ່ຮັກຜູ້ອື່ນຊຶ່ງ.
- ເດັກນ້ອຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພໍ່ແມ່ ແລະພໍ່ແມ່ດູກູກໃຊ້ລູກໃນທາງຜິດ.
- ຜູ້ຄົນບໍ່ບໍຣິສຸດ ແລະ ບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ(ເນຣະຄຸນ).
- ຜູ້ຄົນຮັກຄວາມສຸກຂອງໂລກ ຫຼາຍກວ່າຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ແມ້ກະທັ້ງຜູ້ນຳດ້ານຈິດວິນຍານກໍຍັງຫຼອກລວງພວກເຮົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປາສຈາກກົດລະບຽບທາງຈິດວິນຍານ. ຜູ້ຄົນເຮັດອັນໃດກໍຖືກຕ້ອງຕາມສາຍຕາຂອງຕົນເອງແທ້ໆ. ມັນເປັນຫຼັກການປະຕິບັດຂອງບາບ. ບາບມີຢູ່ໃນວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າບາບມີຄວາມງອກງາມຢູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ. ບໍ່ມີຄົນໃດໃນພວກເຮົາທີ່ມີພູມຕ້ານທານຈາກຄວາມປາຖນາທີ່ຈະເຂົ້າຫາຊິມໂຟນີ (symphony) ຂອງຊີວິດໃນວິທີການຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການເດີນຂະບວນໄປຕາມຈັງຫວະຂອງກອງ (drum) ຂອງພວກເຮົາເອງ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຍອມສແວງຫາຄວາມເປັນອິສະຣະທາງສິນທັມນີ້ໂດຍບໍ່ມີຜົນກະທົບເສັງຫາຍ. ໃນເມື່ອມະນຸດດຳເນີນງານຄືກັບວ່າບໍ່ມີມາດຕະຖານສາກົນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະແຫ່ງພຶດຕິກຳ, ຜົນສະທ້ອນທາງລົບຈຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ບາບອັນໃດແດ່ທີ່ຖືກຍອມຮັບ ຫຼືແມ້ແຕ່ມີການສເລີມສລອງໃນວັທນະທັມທຸກມື້ນີ້?

ພວກເຮົາທຳຮ້າຍຕົວເຮົາເອງໂດຍການປະພຶດຂອງເຮົາ, ແລະຫຼາຍເທື່ອພວກເຮົາມັກຈະທຳຮ້າຍຄົນອື່ນຄືກັນ. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັນໃນເລື່ອງອຸດົມຄະຕິ ແລະວິທີການຂອງຊີວິດທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແລະໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາສິ້ນສຸດລົງເຖິງການຂາດ "ຄວາມຮັກໃນສິ່ງທີ່ດີ" (ຂໍ້ 3). ໂດຍປາສຈາກພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດຊາດກໍແມ່ນຄ້າຍຄືວົງດົນຕີຮີບກັບ(ໃຫຍ່)ທີ່ກວດຕິທຸກຄົນຫຼິ້ນເພງຂອງຕົນເອງໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດຕາມ "ຜູ້ນຳດົນຕີ" ທາງໂລກທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເລືອກດ້ວຍຕົນເອງ. ໃນຖານະເປັນຊາວຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນວັທນະທັມທີ່ຂັດແຍ່ງກັບພຣະວັຈນະ(ພຣະຄຳ)ຂອງພະເຈົ້າ.

2. 2 ທີໂມທຽວ 3:13-15

13 ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນປອມຕົວຈະກຳເລີບທະວີຂຶ້ນໄປ ລໍ້ລວງຄົນອື່ນໃຫ້ຫລົງ ແລະຕົວເຂົາເອງກໍຖືກລໍ້ລວງເໝືອນກັນ. 14 ແຕ່ຝ່າຍເຈົ້າ, ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວ ແລະໄດ້ເຊື່ອຢ່າງໝັ້ນຄົງ ເຈົ້າກໍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາຈາກຜູ້ໃດ. 15 ແລະຮູ້ແລ້ວວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍມາແລ້ວເຈົ້າກໍຮູ້ພຣະທັມຄົມພິອັນສັກສິດ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ເຈົ້າມີບັນຍານຳເຈົ້າໄປເຖິງຄວາມພົ້ນໄດ້ດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະເຢຊູ.

ໃນໂລກນີ້, ອັດສາວົກໂປໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ “ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນປອມຕົວຈະກຳເລີບທະວີຂຶ້ນໄປ ລໍ້ລວງຄົນອື່ນໃຫ້ຫລົງ ແລະຕົວເຂົາເອງກໍຖືກລໍ້ລວງເໝືອນກັນ.” ພວກເຂົາເອງຖືກຫລອກລວງ, ໂດຍຄິດວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າອັນໃດຖືກຕ້ອງເມື່ອພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້. ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເກັບຮັກສາການຫຼອກລວງໄວ້ກັບຕົນເອງ. ພວກເຂົາສແວງຫາຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນໝູ່ຄະນະແຫ່ງການຫຼອກລວງນັ້ນ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ, ແຕ່ລະມື້ລະວັນ, ພວກເຮົາອາດຜະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຄິດແລະການປະພຶດຫຼອກລວງທີ່ຂັດ (ກົງກັນຂ້າມ) ກັບພຣະເຈົ້າ. ບາງຄັ້ງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະມາຈາກນອກຄຣິສຕະຈັກ. ບາງຄັ້ງ, ໜ້າເສັງດາຍ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະມາຈາກພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ບໍ່ວ່າຈະແຈ້ງແຈ້ງຫຼືບໍ່, ໂປໂລເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານການຫຼອກລວງ ແລະການເຊື່ອ ຫຼື ການປະພຶດໃນທາງທີ່ຂັດແຍ່ງກັບພຣະເຈົ້າ.

ວັທນະທັມແຍ່ງຊິງຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແຂ່ງຂັນເພື່ອເອົາຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຮົາ. ເຫຼືອໄວ້ແຕ່ຕົວເຮົາເອງ, ສຽງແລະພຶດຕິກຳທີ່ແຂ່ງຂັນກັນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນ-ຄືກັບການສັບສົນທີ່ບໍ່ລົງຮອຍກັນຂອງຄະນະນັກດົນຕີໃນການປັບສຽງກ່ອນການສະແດງຄອນເສີດ. ໃນຊິມໂຟນີ(symphony)ແຫ່ງຊີວິດ, ພວກເຮົາອາດຈະຫມັ້ນໃຈຕົນເອງວ່າສຽງນອກຄື(off-key) ຂອງໂລກແມ່ນທຳນອງທີ່ເຫມາະສົມທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະປັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ-ຫຼືຈັງຫວະສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນຈະເຂົ້າກັນໄດ້. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕາມມາດຕະຖານສູງສຸດ-ແລະມາດຕະຖານນັ້ນແມ່ນພຣະຄຳຂອງ

ພຣະເຈົ້າ. ທ່ານໂປໂລເນັ້ນໜັກເຖິງສອງວິທີທີ່ສໍາຄັນທີ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສະຕິປັນຍາແກ່ເຮົາເພື່ອປ້ອງກັນການຫຼອກລວງຄື:

1. **ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວິທີການສູ່ຄວາມລອດພົ້ນ.** ໃນສມັຍຂອງໂປໂລ, ບັນດາພວກຄູສອນປອມໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ ບ່ອນທີ່ຕີໂມທຽວໜຸ່ມໄດ້ເປັນອາຈານຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ນັກວິຊາການໂຕ້ວາທຶກຽວກັບເນື້ອໃນໃຈຄວາມສະເພາະຂອງຄໍາສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕົກລົງເຫັນດີວ່າສິ່ງທີ່ຄູສອນປອມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພະຍາຍາມສອນແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບພຣະກິດຕິຄຸນ(ຂ່າວປະເສີດ)ຂອງພຣະເຢຊູ. ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຕີໂມທຽວວ່າ, ບໍ່ເໝືອນກັບຂ່າວປະເສີດປອມທີ່ລາວເຄີຍໄດ້ຍິນ, "...ພຣະທັມຄົມພິອັນສັກສິດ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ເຈົ້າມີປັນຍານໍາເຈົ້າໄປເຖິງຄວາມພົ້ນໄດ້ດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະເຢຊູ."(ຂໍ້ 15). ພຣະຄົມພິດຽວກັນນີ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສລາດໃນເຣື່ອງຄວາມລອດພົ້ນໃນປະຈຸບັນນີ້.
2. **ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວິທີການຊໍາຣະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ.** ປົກກະຕິແລ້ວພວກເຮົາໃຊ້ຄຳວ່າ ລອດພົ້ນແລ້ວ ເພື່ອບັນລະຍາຍເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດເປັນຄັ້ງແລກແລະກາຍເປັນຊາວຄຣິສະຕຽນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດຈາກບາບຂອງພວກເຮົາໃນເວລານັ້ນ. ຄຳວ່າ ຊໍາຣະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ (sanctified) ບອກພວກເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດເພື່ອພວກເຮົາຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຄຣິສະຕຽນແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄ້າຍຄືກັບພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມລອດ, ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອການຊໍາຣະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ, ເພື່ອເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຄວາມລອດນັ້ນ.

ໃຜໄດ້ຝຶກຝົນຫຼືເອົາແບບຢ່າງ ໃຫ້ທ່ານວ່າການດໍາເນີນຊີວິດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

3. 2 ຕີໂມທຽວ 3:16-17

¹⁶ພຣະທັມຄົມພິທຸກຕອນໄດ້ຮັບການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນປໂຍດໃນການສອນ, ການກ່າວຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, ການປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ແລະການອົບຮົມໃນທາງຊອບທັມ. ¹⁷ເພື່ອຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບັນລຸຜົນສໍາເລັດ ແລະຈັດຕຽມໄວ້ພ້ອມສໍາລັບການດີທຸກຢ່າງ.

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສລາດໃນສັບພະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ ແລະດໍາເນີນຊີວິດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະທັຍໄວ້. ໂປໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ: "ພຣະທັມຄົມພິທຸກຕອນໄດ້ຮັບການຊົງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ." ໃນພາສາ ກຣີກ, ນັ້ນໝາຍຄວາມຕາມຕົວອັກສອນວ່າ "ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ." ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພາໃຫ້ພຣະຄົມພິມິຣິດອໍານາດເໜືອຊີວິດຂອງພວກເຮົາ-ພຣະຄົມພິມາຈາກພຣະເຈົ້າເອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຜູ້ຊາຍທີ່ແທ້ຈິງໃນເວລາທີ່ແທ້ຈິງເພື່ອຂຽນພຣະຄໍານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ຊົງເຮັດໃຫ້ພຣະຄົມພິມິຣິດອໍານາດ. ໂດຍໃຊ້ສະຕິປັນຍາແລະຮູບແບບວັນນະຄະດີຂອງນັກຂຽນພຣະຄົມພິແຕ່ລະຄົນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊີ້ນໍາວິທີການເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະອົງເປັນຜລິດຜົນສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນສາສດາຈານສູງສຸດ(ດ້ານດົນຕີ) ທີ່ຊົງສັ່ງແລະຊົງດໍາເນີນການຈັກກະວານ, ຈາກນັ້ນພຣະຄົມພິກໍແມ່ນເພງທີ່ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ແລະດໍາເນີນຊີວິດຕາມ.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ທັສນະຂອງທ່ານກຽວກັບອໍານາດແລະຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?

ຈົ່ງພິຈາະນາປະສິດທິພາບຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນປໂຍດສໍາລັບການສອນ.
- ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນປໂຍດສໍາລັບການຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ.
- ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນປໂຍດສໍາລັບການປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.
- ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນປໂຍດສໍາລັບການອົບຮົມໃນທາງຊອບທັມ.

ໃນຊົມໂພນແຫ່ງຊີວິດ, ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ-ເພື່ອປະຕິບັດຕາມການຊົງນຳພາຂອງພຣະອົງ ໃນຂນະທີ່ຊາວໂລກເດີນໄປຕາມຈັງຫວະຂອງມືກອງຄົນອື່ນ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ມີບົດບາດອັນໃດແດ່ໃນການເຕີບໃຫຍ່ແລະຈັດຕັ້ງມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັນແລະກັນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ຈົ່ງເລືອກເອົານຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງເຂົ້າຮ່ວມວົງ(ທີມ).** ບາງທີທ່ານຮູ້ສຶກວ່າທ່ານບໍ່ເຄີຍປັບຊີວິດຂອງທ່ານໃສ່ກັບເພງຂອງພຣະເຢຊູ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ເຄີຍໄວ້ວາງໃຈພຣະຄຣິດສຳລັບການໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມລອດພົ້ນ, ຈົ່ງເຮັດດຽວນີ້. ຈົ່ງສົນທະນາກັບຜູ້ນຳທີ່ເຊື່ອຖືໄວ້ໃຈໄດ້ ຫຼື ສິດຍາພິບານ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.
- **ຈົ່ງຫລິ້ນເພງດຽວກັນ.** ບາງທີທ່ານກຳລັງພະຍາຍາມຍ່າງຕາມຈັງຫວະຂອງມືກອງສອງຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າທ່ານໄດ້ເດີນໄປໃນທາງບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງສາອະພາບບາບຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງວາງແຜນທີ່ຈະອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນປະຈຳ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຍິນພຣະອົງຢ່າງສມັສເມີແລະປະຕິບັດຕາມການຊົງຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.
- **ຈົ່ງນຳພາການຊ້ອມ.** ທ່ານຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນປະຈຳ ແລະຮູ້ຈັກຄວາມຈຳເປັນຂອງທ່ານສຳລັບພຣະຄຳນັ້ນ. ຈົ່ງແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນອາທິດນີ້ກັບຄົນອື່ນ. ບາງທີມັນອາດຈະເປັນການຂວນຫມູ່ກິນກາເຟ ຫຼື ບາງທີມັນອາດຈະເປັນການນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພິກຸ່ມຂະຫນາດນ້ອຍ. ຈົ່ງສົ່ງຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໆ.

ໂລກອາດຈະສົ່ງສຽງໂດ່ງດັງແຕ່ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາມີຄູ່ມືທີ່ດີກວ່າ. ເມື່ອພວກເຮົາວາງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃສ່ກັບພຣະຄຳພີ, ພວກເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງຜູ້ນຳຂອງຈັກກະວານ ທີ່ຊົງນຳພາພວກເຮົາໃນບົດເພງທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງພຣະອົງສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນປັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ SSK